מסורת השס"

ובנביא שלשה. אם ירצה ולא יוכיחם לן אם יטעה דלא נפקא מינה דורשה: **מדלגין בנביא.** מפרשה לפרשה: **ואין מדלגין בתורה.** שהשומע את הקופץ ממקום למקום אין לבו מיושב לשמוע: **ועד כמה הוא מדלג.** בגמרא: **אלא יפסוק המתורגמן.** תורה אור

שלא ידלג ממקום שהוא קורא אלא כדי שיוכל לגול את הספר ולקרות במקום הדילוג קודם שיגמור התורגמן תרגום המקרא שידלג זה משום שאין כבוד לבור לעמוד שם בשתיקה:

גמ' קורא. כהן גדול אחרי מות ביום הכפורים, משנה היא במסכת יומא, "אך בעשור לחודש" ויש כאן דילוג דפרשת "אך בעשור לחדש השביעי" בפרשת "אמור אל הכהנים": **כאן בבדי אלא יפסוק המתורגמן.** ואחי בבדי אלא יפסוק הוא שהרי סמוכין הן: **ומא קתני.** גרסינן ולא גרסינן "עלה": **בענין אחד.** שאינן מדברין בדבר אחד ואין כאן מיבוי הדעת הלכך כי לא מפסיק תורגמן מדלג שהרי שניהן בענין יו"כ מדברים, ומתני' דקתני כלל לא=בשני עניינים כגון מפרשת נגעים לפרשת זבין: **והתניא.** ביניותא: **אין מדלגין מנביא לנביא.** שיש כאן מיבוי יותר מדאי: **מסוף הספר לתחילתו.** למפרע: **מתני' המפטיר בנביא.** מי שרגיל להפטיר בנביא חקנו חכמים שיהא פורס את שמע: **הוא עובר לפני התיבה.** להוציא את הצבור בקריאה שבתפלה: **על ידו.** בשבילו: **קטן אינו פורס על שמע** לפי שהוא בא להוציא רבים ידי חובתן וכיון שאינו מחויב בדבר אינו מוציא אחרים ידי חובתן: **ואינו נושא כפיו.** אם כהן הוא אין לו לבור להיות כפופין לברכתו: **פוחח.** (ג) במס' סופרים "מפרש כל שברעיו לאחין" ערוש ויחף מתרגמין ערטילאי ופחח (ישעיה כ): **פורס את שמע.** דהא מחויב בברכה: **אבל אינו קורא בתורה.** משום כבוד תורה וכן לפני התיבה וכן בנשיאות כפים גנאי הוא לגבור: **גמ' משום כבוד.** להעביר לפני התיבה הוחיל ומקיים עצמו לדבר שאינו כבודו אינו מקבל עליו מחלוקת לגי מפטיר ואתה הצבור לפני התיבה: **דקא עביד בתנם.** הכא לעבור לפני התיבה אינו טוב שכר

הגהות הב"ח

(ה) גמ' אי אמרת משום דמשום כבוד: מינצויי קטן: (ג) רש"י ד"ה פוחח ערוש ויחף מתרגמינן ערטילאי ופחח ונמס' סופרים מפרש כל שברעיו נרלאין פס"ד. וכ"כ ערוך דרש"י נא לייבש מה שקשה דאי פוחח הכא ויחף בגרגיו לחוד קאמר אמאי אינו מוצא כפיו הא כפי לאחין מנעליו בשעה שמוצא כפיו דמהאי טעמא בגמרא בגרגיו אינו מוצא כפיו כיון שהוא יחף ומסתכלים בו כדפי' להדיא

דף זה בע"ב על כן הביא מסכת סופרים דפוחח דהכא כל שברעיו נרלאין דהיינו דאין לו בתי שוקים דזה נמי נקרא פוחח שהולך יחף לגמרי אין לו אף בתי שוקים ומס"ס פי' רש"י בסמוך דאית ביה משום ולא ירלאה כך ערוך דבר דכיון דאין לו כלל בתי שוקים אית ביה איסור ערוה אבל בסולך מנעליו ואית ביה בתי שוקים אע"ג דיחף הוא ליה ביה איסור דראיית ערוה ולא כוה קמיבעי ליה מידי בקטן: (ג) תוס' ד"ה אבל וכו' במגילה לעיל דף יט. כ"כ ע"ש בתוס' בד"ה וכו' יהודה: (ד) ד"ה פוחח. ס"ה ערוש ויחף מתרגמינן ערטילאי ופחח ולישא דפחח הוא תרגום וכו' אבל אותם דמוסכת סופרים הס"ד. וע"ב ז"ל אם הלכה עו פוחח הגרלאים כרעיו אי נגדיו פרומים אי מי שלאבל מנולה פורס את שמע ע"כ וכבר כתבתי בכ"י דפוחח כשאין לו בתי שוקים ולא יחף: (ס) ד"ה מי שלא וכו' לעיל דקטן דאית ביה בתי שוקים דאינו מרגלין הייינו דאין לו